

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 12. maj 2022 — E. mod Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

(Sag C-322/22)

(2022/C 359/24)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: E.

Sagsøgt: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

Præjudicielt spørgsmål

Er det i artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union forankrede princip om effektivitet, om loyalt samarbejde og om ækvivalens eller noget andet relevant EU-retligt princip til hinder for nationale bestemmelser, såsom artikel 78, stk. 5, nr. 1 og 2, i ustawy z 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (lov af 29. august 1997 om skatter og afgifter) (konsolideret udgave, Dz.U. af 2012, pos.749 med senere ændringer), som fastsætter, at der ikke skal betales renter til den afgiftspligtige person for den meget betalte afgift, som er blevet opkrævet under tilsidesættelse af EU-retten fra afgiftsbetaleren, for perioden efter udløbet af 30 dage fra offentliggørelsen af Den Europæiske Unions Domstols dom i Den Europæiske Unions Tidende, hvori det fastslås, at afgiftsopkrævningen er uforenelig med EU-retten, hvis ansøgningen om konstatering af den for meget betalte afgift er blevet indgivet af den afgiftspligtige person efter denne frist, og de nationale bestemmelser om opkrævning af denne afgift, til trods for Den Europæiske Unions Domstols dom af 10. april 2014, sag C-190/12 (ECLI:EU:C:2014:249), fortsat er uforenelige med EU-retten?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado Contencioso-Administrativo nº 17 de Barcelona (Spanien) den 17. maj 2022 — KT mod Departamento de Justicia de la Generalitat de Catalunya

(Sag C-331/22)

(2022/C 359/25)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado Contencioso-Administrativo nº 17 de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: KT

Sagsøgt: Departamento de Justicia de la Generalitat de Catalunya

Præjudicielle spørgsmål

1. Den eneste sanktionsforanstaltning i lov nr. 20/2021 er bekendtgørelse af udvælgelsesprøver samt en kompensation, som kun ydes til ofre for misbruget, som ikke består de pågældende udvælgelsesprøver. Tilsidesætter den nævnte lov § 5 i rammeaftalen i direktiv 1999/70/EF (¹), idet den ikke sanktionerer misbrug over for midlertidigt offentligt ansatte, der har bestået de pågældende udvælgelsesprøver, når sanktionen altid er nødvendig, og beståelse af den pågældende udvælgelsesprøve ikke er en sanktionsforanstaltning, der opfylder kravene i direktivet, således som Domstolen slog fast i kendelse af 2. juni 2021 i sag C-103/19 (²)?